

Kanada, men de sidste Par Aars forøgede Afsætning til Tyskland og det engelske Forbud (af 4. Februar 1892) mod Indførsel af levende dansk Kvæg og Faar har nu helt forandret dette Forhold. Hvad vi tilføre af Korn og Mel er kun højst ubetydeligt, det indskrænker sig væsentligst til noget Byg og lidt Hvedemel. derimod have vi i de senere Aar vundet nogen Indgang med vor Frugt, og denne Udførsel kan sikkert bringes op.

Det eneste fremmede Land, der nu (efter Forbudene i Februar, Marts og November 1892), har Ret til at indføre levende Kreaturer til Storbritannien, er et dansk Biland: Island. De forenede Stater i Nordamerika og Kanada maa indføre levende Kvæg, der imidlertid skal slagtes i Ankomsthavnen, alle andre Lande maa kun indføre slagtet Kvæg.

H. Hertel.

Til Arbejderspørgsmaalet.

Storhertugdømmet Luxemburg, der af Størrelse jo omtrent er som Fyn, har fra 1ste December 1892 søgt at løse den Opgave: at bringe Arbejdsgivere og Arbejdssøgende sammen, paa følgende Maade: ved alle Posthuse er der blevet indrettet en Slags *bourses de travail*, idet enhver Arbejdsgiver eller Arbejder, der søger henholdsvis Arbejdere og Arbejde, skriver sin Anmodning paa dertil indrettede Brevkort, der indgaa til Centralposthuset i Luxemburg. Samtlige Ansøgninger registreres her, og hver Aften, naar den sidste Post er indkommet, bliver der foretaget en Sammenstilling af alle de modtagne Ansøgninger, og denne

Kanada, men de sidste Par Aars forøgede Afsætning til Tyskland og det engelske Forbud (af 4. Februar 1892) mod Indførsel af levende dansk Kvæg og Faar har nu helt forandret dette Forhold. Hvad vi tilføre af Korn og Mel er kun højst ubetydeligt, det indskrænker sig væsentligst til noget Byg og lidt Hvedemel. derimod have vi i de senere Aar vundet nogen Indgang med vor Frugt, og denne Udførsel kan sikkert bringes op.

Det eneste fremmede Land, der nu (efter Forbudene i Februar, Marts og November 1892), har Ret til at indføre levende Kreaturer til Storbritannien, er et dansk Biland: Island. De forenede Stater i Nordamerika og Kanada maa indføre levende Kvæg, der imidlertid skal slagtes i Ankomsthavnen, alle andre Lande maa kun indføre slagtet Kvæg.

H. Hertel.

Til Arbejderspørgsmaalet.

Storhertugdømmet Luxemburg, der af Størrelse jo omtrent er som Fyn, har fra 1ste December 1892 søgt at løse den Opgave: at bringe Arbejdsgivere og Arbejdssøgende sammen, paa følgende Maade: ved alle Posthuse er der blevet indrettet en Slags *bourses de travail*, idet enhver Arbejdsgiver eller Arbejder, der søger henholdsvis Arbejdere og Arbejde, skriver sin Anmodning paa dertil indrettede Brevkort, der indgaa til Centralposthuset i Luxemburg. Samtlige Ansøgninger registreres her, og hver Aften, naar den sidste Post er indkommet, bliver der foretaget en Sammenstilling af alle de modtagne Ansøgninger, og denne

Sammenstilling sendes da strax rundt til Posthusene, hvor Postembedsmændene ophænge de vedkommende Lister i det offentlige Lokale. — Man venter sig gode Resultater ved paa denne Maade at udbrede Kundskab til Forholdene paa Arbejdsmarkedet.

H. H.

Demografisk Prisopgave.

Professor Brouardel, Præsident for den internationale Komité i Kongressen for Hygiejne og Demografi, meddeler os følgende:

Jos. Körösi, Direktør for det statistiske Bureau i Budapest, har udsat en Pris paa 1500 francs, der skal tilstaaes Forfatteren til det bedste Værk om Demografiens Maal og Fremgang. Forfatteren skal gøre Rede for Demografiens videnskabelige Opgaver, kritisere de forskellige herskende Theorier og de vigtigste demografiske Værker, der i de sidste 50 Aar ere udkomne i de vigtigste Lande i Evropa og Amerika. Han skal da særligt paapege Folketællingernes Udvikling og Fødsels- og Dødeligheds-Statistikens Fremskridt, idet han godtgør, hvor, naar og ved hvem disse den demografiske Videnskabs Grene ere blevne fremmede. — Afhandlingen kan skrives paa Tysk, eller Engelsk, eller Fransk, eller Italiensk. Den skal — uden Navneangivelse — være indsendt til Hr. Joseph Körösi i Budapest før d. 1. Marts 1894. Forfatteren meddeler sit Navn i en forseget Konvolut, der følger med Afhandlingen. En Komité — bestaaende af J. Bertillon, L. Bodio, V. John, J. Körösi, W. Lexis og W. Ogle — bedømmer de indsendte Afhandlinger og efter dennes Indstilling